

02-12-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα^ο

$\overset{\text{M}}{\chi}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$
 $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

$\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$
 $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$ $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἦχος ♭ Πα

^π₉ ^π **Σ**ωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ

και ευ λο γησον ^Δ την κληρο νο μι αν σου

^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ

λα ατ των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

^π₉ τε ευ μα ^Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

[illegible]

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. Νη — Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζω
ῆς ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἐλεε
γεν εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ
σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς οὐκ ἂν ὁ ἥλιος
τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν οὐδὲ ἡ
γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο ἀλλ

ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου

Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Εν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Εν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου του
μεν κα τα γο με νου εις Α α δην τω βα ρει
της βλα σφη μι ι ας του δε κου φι ζι με
νου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χριστε ο Θεος δο ο ξα α σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτήν, ἡ ἄμνᾶς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

*Μετα τὴν β' Σπυχολογίαν,
Καθίσματα Σταυρώσιμα .ᾠχος πλ. δ'.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμζυλον θαναα το
 ονηνθησεν εν με σω δε της γης ζυλον ζω
 ης ε εβλαστη σε γευ σα με νοι γαρ του
 πρωτου αφθαρτοι οντες φθαρτοι γε ε γονα
 μεν σχοντες δε του δευ τε ερου της αφθαρ
 σιας κα τε τρυυφησα μεν δι α σταυ
 ρου γαρ ε σω σε Χριστος το γε νος των αν
 θρωπων

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
 αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων
 νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ

ἔνδυμα, ἄνθρωποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν
ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός
σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα,
ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον
ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν
σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε,
ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδης τὴν δούλην σου, ἀνάστα
ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσιν·
Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε,
ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ
Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν·
ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκός Χριστοῦ,
ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν
λαμβάνοντες, αἰῶδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει
κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς καὶ τὰς κινήσεις τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν καὶ ζῶντες μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως

θαυμαπα ρα δοξον^ν ο τι ο στε ε α γυ
μνα^ν εκ βλυ ζου σιν ι α μα α τα^Δ δο ξα
τω μο ονω Θε ω η ημων^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον
μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο
θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως
καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν,
τριήμερος ὡς εἶρηκας.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ'.
Ὁ Εἰρμός

Αρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἶμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται,
δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη
χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν
σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον,
ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς
κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς
ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον
θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν
βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σὲ Κύριε, πληθὺς
ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ
σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς
Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἄχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς
γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ
πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Κανὼν τοῦ Μηναίου
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄
Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακούμ, ὑμνήσαι τὸν θεῖον, καὶ χάριτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὲ τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσομαι πρὸς σέ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δὲ μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν.

Δόξα...

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφήτα, τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιστάσεων.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν καιρόν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ΄.
Ἦχος πλ. δ΄ .
Ὁ Εἰρμὸς .

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἡλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα
θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ
σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ
τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου, Κόρη
κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα
μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα,
δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ
Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν
εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανὼν τοῦ Μηναίου
Ὡδὴ γ' . Ἦχος δ'
Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδοσίαις, ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν προτύπωσιν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω Παμμακάριστε.

Δόξα...

Ῥήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθαρὸς, ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις Ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ὁρος ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης, δουλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλευθερῶσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὥφθης Πάναγνε.

Ὡδή γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμός . Ἦχος δ'

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἦχος Γ'τος

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης μάκαρ, καὶ κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητικοῖς ἐν ὅμμασι θεόπνευστε· ὅθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακοῦμ μετὰ φόβου, Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρικτὴν ἔλευσίν σου, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου, φορέσαι θελήσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε καθορῶσα Χριστέ μου, ἡ ἀπειράνδρως σὲ τεκοῦσα ἐβόα, σπαρασσομένη ὄψιν τε καὶ σπλάγχνα μητρικῶς· Οἶμοι ὦ παμφίλτατε! πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου, καὶ δεινῆς μοι ῥομφαίας, τραῦμα πικρὸν διέδραμε σαφῶς, ἀλλ' ἀνυμνῶ σου, τὸ εὐσπλαγχνον Κύριε.

Ὡδὴ ς', τοῦ Προφήτου
Ἦχος δ'
Ὁ Εἰρμὸς

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

ἡ ^B βοήσε πρό τυ πων την τα φη η
 ην την τρι η μερον ⁶ ο Προφητης Ιω
 νας ⁶ εν τω κη η τει δε ο μενος ⁶ εκ
 φθορας μερυ υσαι ^Δ Ι η σου Βασι λευ
 των δυ να μεω ω ω ω ⁶

Κοντάκιον

Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε

Ως ἵππους ἐώρακας τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς,
θαλάσσας ταράσσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς,
καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας,
Ἀββακοῦμ θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην,
ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν
ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι

Τάττει Θεὸς σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν Ἀββακούμ, καθὼς ἔφης.
Δευτερίῃ Ἀββακοῦμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ
ἄστν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ὁσίων
Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου,
Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου καὶ Θεοφίλου.

Στίχοι

Ἀνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχοι

Ὅντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προσδοῦσα διὰ τοῦτον βασάνοις.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου
Φιλεώτου ἀσκήσαντος ἐν ἔτει 1060.

Ἡ ἀγία Μυρόπη ἐν τῇ φυλακῇ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀβιβος ὁ νέος ἐν πυρὶ τελειοῦται.

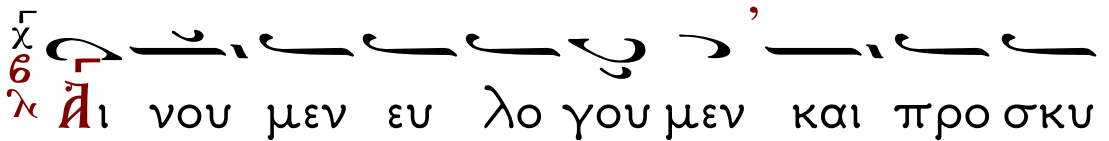
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

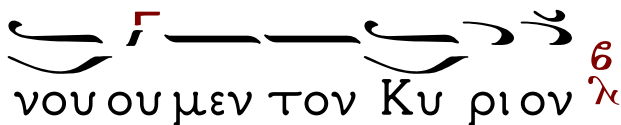
Ὡδὴ ἡ', τοῦ Προφήτου
 Ὡχος δ'
 Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

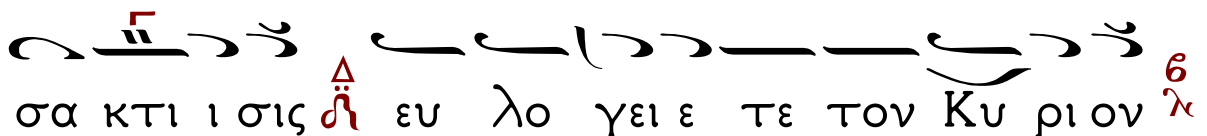
Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις,
 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς
 γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν
 ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ
 ἔδωρήσατο, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε,
 αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡχος ἴστος

 Λινοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυ

 νουοῦμεν τὸν Κύριον

 Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ πα

 σα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον

 ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε

το ψως^Δ και την οι κου με νην πα α σαν ε
φω τι σε⁶ και ζω ην αι ω νι ι ον^π τω κο σμω
ε δω ρη σα το υ μνει ει τε λα οι και υ πε
ρυ ψου τε αυ τον εις τους αι ω ω να α α
ας⁶

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμωτέρα Ὁχος⁷ τοῦ

Σπήχος α'

τον Κυ ρι ον ⁶ και η γαλ λι α σε το

πνεύμα μου ε πί τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶λ

⁶_λ **Γ** ην Τι μι ω τε ραν των Χερουβιμ ⁶_λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Σπίχος β' χ^B_6 $\mathbf{0}$ τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶λ
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ
 Σπῆχος γ' ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

^Γ
⁶
^λ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
 με νοις αυ τον ⁶
^λ
⁶
^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶
^λ και
 εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶
^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶
^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶
^λ
 Σπύχος δ' ^Γ
⁶
^λ ^Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
 ο νι αυ του ⁶
^λ δι ε σκορ πι σεν ⁶
^λ υ πε
 ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
^λ
⁶
^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθορως Θεον Λογον τεκου
 σαν την ον τως Θεο το κον σε μεγαλυνο
 μεν
 Στίχος ε' ^χ₆ ⁶_λ Κα θει λε δυ ναστας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶_λ πει νων τας ^χ₆ ⁶_λ ε
 νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κενους ⁶_λ
^Μ ⁶_λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ^Δ και
 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σε ρα
^Π ^Δ ⁶_λ την α δι α φθορως Θεον Λογον τε

^B
 κουσαν^π την ον τως Θε ο τοκον σε μεγαλυ

νομεν⁶

Σπῆχος στ' ^χ
⁶ Δν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶ τω Α βρα αμ ^χ
^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶

⁶ ^M ^Δ
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
 Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο τοκον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή
Ὡδὴ θ', τοῦ Προφήτου
Ἦχος δ'
Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη
ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ
Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ο το οκος σου α φθο ρος ε δει
ει ει χθη Θε ο ος εκ λα γονων σου προ ηλ
θεσαρ κο φο ο ο ρος ως ωφ θη ε
πι γης και τοις ανθρωποις συ να νε στρα
α α φη σε Θε ο ο το ο ο κε δι ο
παντες μεγαλυνομεν

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως ᾠ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον ᾠ την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον ᾠ και μη
 τε ρα του Θε ου η μων ᾠ τη τι μι ω
 τε ραν των Χερου βιμ ᾠ και εν δο ζο τε ρα να
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ᾠ την α δι α φθο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν ᾠ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν ᾠ
 λυ νο με ε ε ε εν ᾠ

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθετοκίον
Ἦχος γ'
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὁρί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

^N
ν ρ Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων ρ εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασ σης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε ρ

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^Γ
^ν
^Ν
 Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ το
 ξύλον τῆς γνώσεως ⁶
^κ ἀνεβλάστησεν ἐν
 μέσῳ τῶν φυτῶν ^ν
^Α ἡ Ἐκκλησία σου
 Χριστέ τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε ⁶
^κ τὸν πηγάσαντα
 τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν ^ν
^Α ἀλλὰ τὸ
 μὲν ἐθανάτωσε βρώσει φαγόντα

τον Α δαμ^Δτο δε ε ζω ο ποιησε πι ι
 στει σω θεν τα τον Ληστην^ν ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
 Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
 καθ η μων μα νι αν του εκ θρου^Δ και α
 ξι ω σον η μας της ου ρα νι ου Βασι λει α
 ας σου^ν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

*Τί ὑμᾶς καλέσωμεν
 Μαρτυρικὸν*

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ
 νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ

Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς
ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε,
βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ
αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἄ
Μαρ τυ ρες Χρι στου οι α ητ τη τοι
οι νι κη σαν τες την πλα νην τη δυ να
μει του Σταυ ρου α πε λαν ε τε την χα
ριν αι ω νι ως της ζω ης τυ ρα α α
αν νων α πει λας ουκ ε επ το η θη τε βα
σα α α α νοις αι κι ζο με νοι οι ευ φραι
νε σθε και νυν τα αι μα τα υ μων γε γο
νεν ι α μα τα ταις ψυ χαις η μων πρε σβευ

σα α τε του σω θη ναι τας ψυχα ας η ημων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Σύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν
ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς
ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ
ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ
δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Τῇ Τετάρτῃ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἦχος $\frac{\Gamma}{\eta}$ Πα

$\frac{\Gamma}{\pi}$ $\frac{\Pi}{\eta}$ **Κ**ῶ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\frac{\Delta}{\eta}$
 και ευ λο γη σον $\frac{\Delta}{\eta}$ την κλη ρο νο μι αν σου $\frac{\Delta}{\eta}$
 $\frac{\pi}{\eta}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\frac{\Delta}{\eta}$ κα τα βα ρ
 βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi}{\eta}$ και το σον φυ
 λα ατ των $\frac{\Delta}{\eta}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα $\frac{\pi}{\eta}$

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

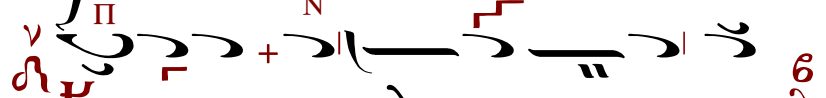
Ἦχος ὁ Παῦλ' Δι

Ἀ α χ ρ α ν τ ε θ ε ο τ ο ο κ ε η ε ν ο υ
ρ α ν ο ι ς ε υ λ ο γ η μ ε ε ν η κ α ι ε π ι γ η ς δ ο
ξ ο λ ο γ ο υ μ ε ε ε ν η χ α ι ρ ε Ν υ μ φ η α ν υ μ φ ε υ
τ ε ε ε

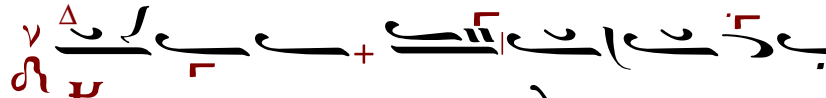
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

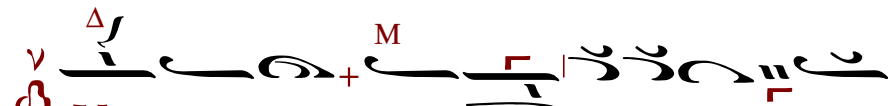
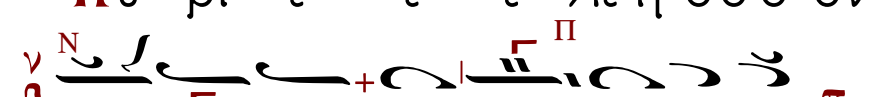
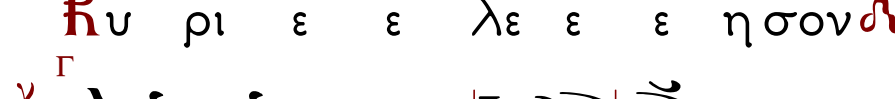
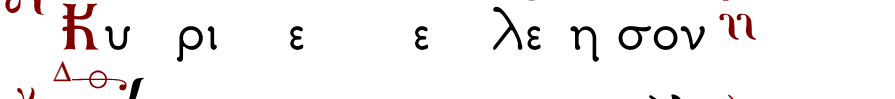
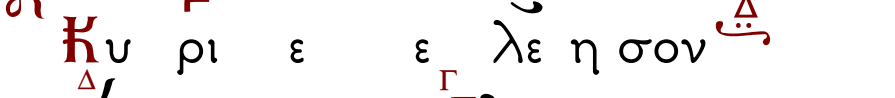
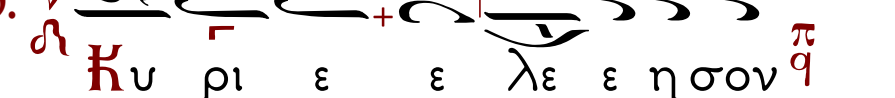
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μη ην

Σπχ. α' για θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

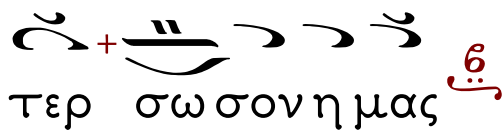
τερ σωσονη μας

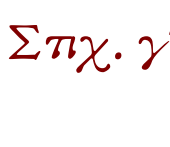
Σπχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

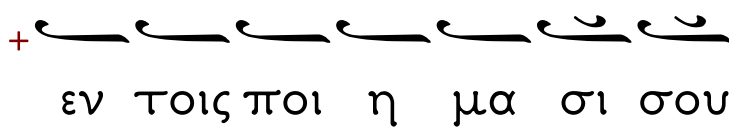
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

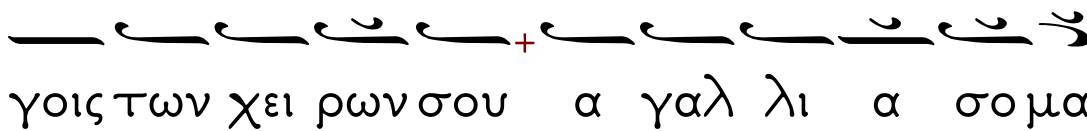
σου κα τα νυκτα

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

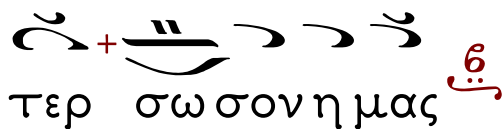
τερ σωσονημας

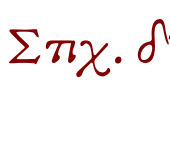
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυριε

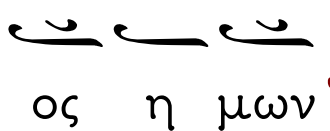
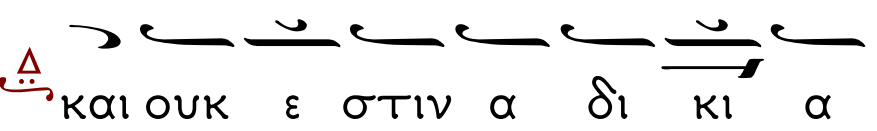
+ και εν τοις ερ

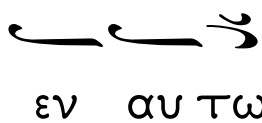
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

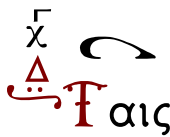
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

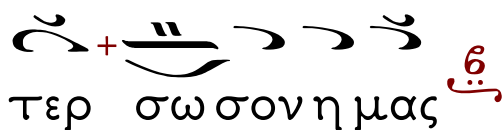
τερ σωσονημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δ'

Ἄμην

Σπχ. α' Ο Κύριος ἐβασιλευ

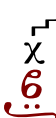
σεν ἐπρεπείαν ἐνεδυσάτο

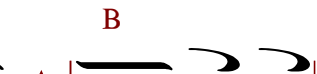
ἐνεδυσάτο Κύριος δυνάμιν καὶ

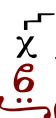
περιέζωσάτο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

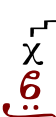
μᾶς Κύριε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
Ο εν Α γι οis θαυ μα στος **ψ**α λ λον τας
Σοι α λ λη λου ι α **Α**
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον

Τῇ Τετάρτῃ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἦχος $\frac{\Gamma}{\eta}$ Πα

$\frac{\Gamma}{\pi \eta}$ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ
 και ευ λο γη σον Δ την κλη ρο νο μι αν σου
 $\frac{\pi}{\eta}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi}{\eta}$ και το σον φυ
 λα ατ των Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα $\frac{\pi}{\eta}$

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:18-20;2:8-15**

Τέκνον Τιμόθεε, ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σέ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ,

ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις
θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ
μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ δὲ
διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν
ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐπλάσθη, εἶτα Εὕα· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ
δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε·
σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ
σωφροσύνης.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

$$\chi^{\Pi} \frac{\Gamma}{\rho_1} \frac{\Gamma}{\varepsilon} + \frac{\Gamma}{\varepsilon} \frac{\Gamma}{\lambda \varepsilon} \xrightarrow{N} \frac{\Pi}{\eta \sigma \nu} \pi$$

$$\pi \text{Α} \text{Κυριε} + \text{ε} \text{ε} \text{ε} \text{λεησον} \text{Α} \pi$$

π μ η η η η ν x $\ddot{q}$

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

 Ἐτερον.

π α $\frac{\gamma}{\alpha}$ α $\mu\eta\nu$ π

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

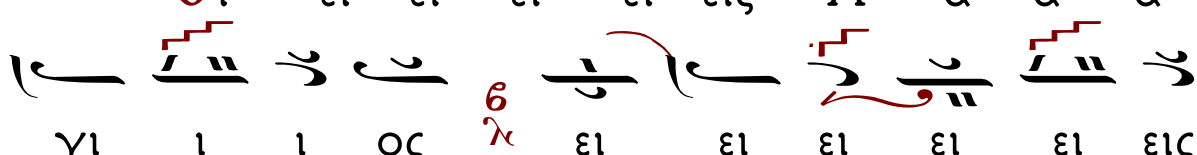
Ἦχος λη Πα' Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι ει εις Α γι ος **Π** ει ει εις Κυ υ ρι
 ι **Ι** ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ** εις δο ξαν Θε
 ου Πατρος α μην **Π**

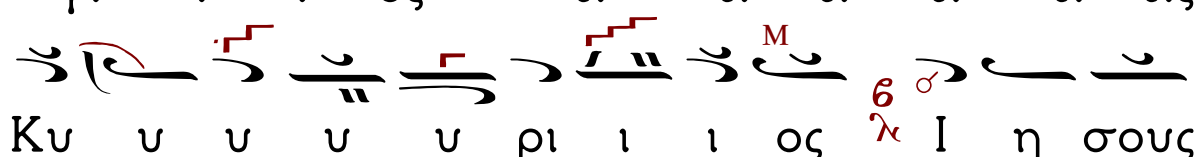
Ἦχος Γ'τος

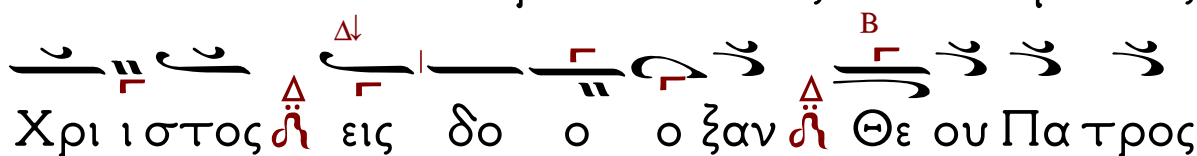
 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Πα

^πΧ^π ρι στε ε το φως το α λη θι νον το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο ο με
 νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον^π ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας^χ το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου^π ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον^π και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον^Δ τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἰηχος 4 Πα

π
 π
 π

Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

υ ρι ι ου **η** ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαῖ ^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

$$\begin{array}{c} \overline{\alpha} \quad \overline{\alpha} \quad \overline{\alpha} \\ \alpha \quad \alpha \quad \alpha \end{array} \quad \pi q$$

Σπίχος. π_q $\mathbb{E}$ π σ τ ϵ υ σ α δ i o ϵ λ α α

 λησα εγω δε εταπεινωθην σφοδρα

Π
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψοοομαι και το ονομα α Κυ

υ ρ ι ο υ ε π ι κ α λ ε ε ε σ ο ο ο ο

μαί ^π ₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π ₉

Σπίχος. ^Π _π ₉ Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ ₉ πε ρι πα αν των ^π ₉ ων αν τα πε δω κε

μει ^π ₉

^Π _π ₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π ₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π ₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π ₉

Σπίχος. ^Π _π ₉ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π

Σπύχος. ^π (Ω) Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

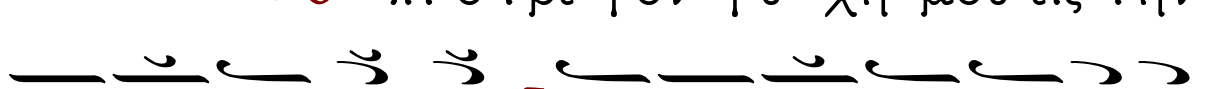

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

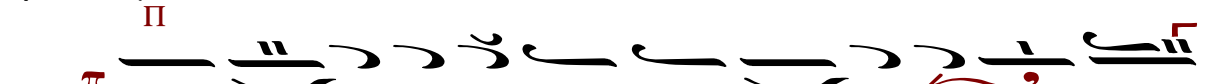
 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

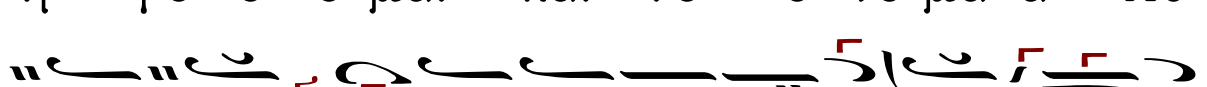
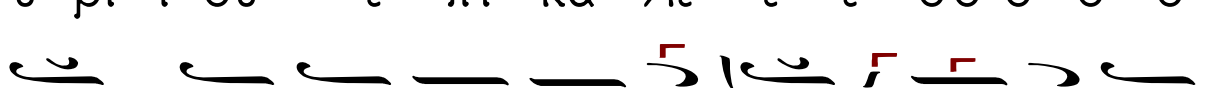
 α α α ^π

Στίχος.

^π Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπῖχος.

^π9 Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π9 και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π9

^π9 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π9 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπῖχος.

^π9 Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π9 εν χω ρα ζωων των ^π9

Π
 π⁹ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι π⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μ αι π⁹ Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
 α α α π⁹

Σπύχος.
 π⁹ Ϟ ο ι θ υ σ ω π⁹ θ υ σ ι ι ι αν αι νε
 σε ω ς π⁹ και εν ο νο μα τι Κυ ρ ι ο υ ε πι κα
 λε σο μ αι π⁹

Π
 π⁹ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι π⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Σπῖχος.

Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π

Π

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 Ὡχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
 ἁδα προσκυνούουσίντες αὐτὴ γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσέν ἡμᾶς ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἡμην ἀμην ἀμην εἰς α
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
 ωνιὸν

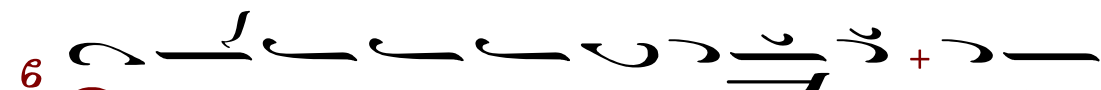
Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

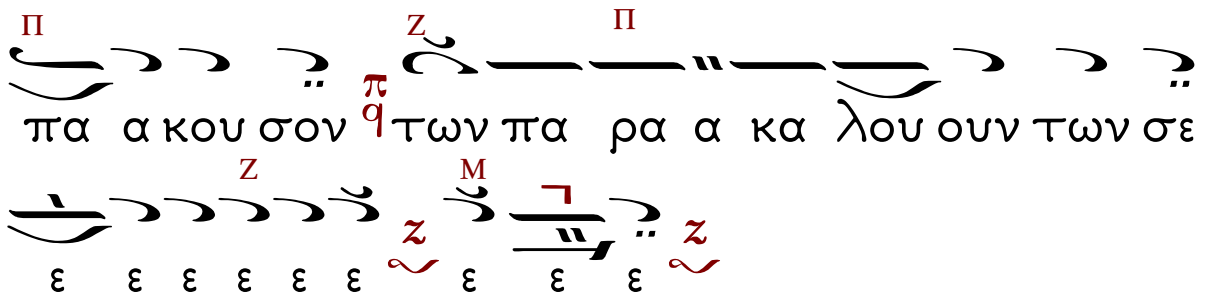
Ἦχος Δι

 Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 Τ ον ευ λο γου ουν τα και α γι ι
 α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω

Ὡς ἡ καταπιστεύσεις με ἵνα
θρωπην προστασία Παναγία δε
εσποινα αα αλλα δε ξαι δε εησι ιιν
του ι κε ετου σου θλιψις γαρ ε
ε χει με ἄφε ε ε ε ε ερειν ου
δυναμαι λτων δαι μονων τα το ξε ευμα
τα ἵσκει πηνου κε εκτημαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλιος
παν το θεν πο λε μου ου μενος ἵκαι πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

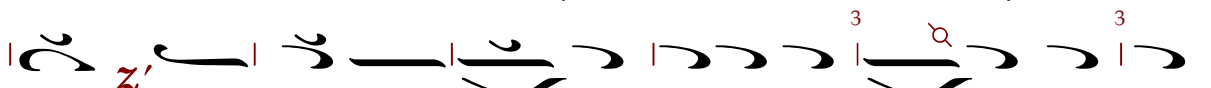
σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

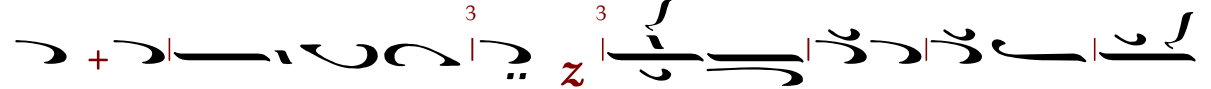
Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

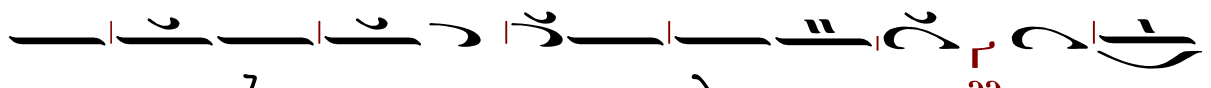
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.